

Thư Thứ Ba của Giăng (3 Giăng)

Mục-đích: Để khen lòng hiếu-khách của Gai-út và khích-lệ ông trong đời sống Christ-nhân của ông

Người viết: Sứ-đồ Giăng

Gửi cho: Gai-út, một Christ-nhân có danh-vọng trong một hội-thánh mà Giăng biết.

Ngày viết: Khoảng năm 90 SC (Sau Christ Giáng-sinh) từ Ê-phê-sô

Bối-cảnh: Các người lãnh-đạo hội-thánh đi từ làng này sang làng khác giúp-đỡ thành-lập các hội-chúng mới. Họ tùy thuộc vào lòng hiếu-khách của tín-hữu. Gai-út là người tiếp-đãi họ vào trong nhà ông.

Câu gốc: “Hỡi kẻ yêu-mến, anh đang hành-động một cách trung-tín trong bất cứ điều gì anh hoàn-tất cho anh em, và đặc-biệt khi họ là các khách lạ.” (1.5)

Nhân-vật chính: Giăng, Gai-út, Đi-ô-trếp, Đê-mê-triu

Ý chính: Khách, bạn-bè đến nhà, đem theo đất cát vào nhà, xáo-trộn chương-trình, mất thì giờ...Nhưng cách thức chúng ta tiếp-đãi khách phản-chiếu giá-trị thực-sự của chúng ta. Cái gì là quan-trọng đối với chúng ta. Cái gì là quan-trọng đối với Đức Chúa TRỜI: người hay tâm-tham?

Đối với Gai-út, hiếu-khách là bản-tính của ông. Ông nổi tiếng về tình bằng-hữu và lòng đại-lượng, đặc-biệt đối với các giáo sư du-hành và các giáo-sĩ (1.5). Để xác-nhận và cảm ơn ông bởi cách sống Christ-nhân của ông, và để khích-lệ ông trong đức-tin của ông, Giăng đã viết lá thư cá-nhân này.

Lá thư này qui-tụ quanh ba người: Gai-út, gương-mẫu của người theo Đấng Christ và thương-yêu các người khác (1.1-1.8);

Đi-ô-trếp, người tự xưng là lãnh-đạo hội-thánh, nhưng không phản-chiếu các giá-trị của Đức Chúa TRỜI (1.9-1.11); và Đê-mê-triu, người theo Lễ thật (1.12).

Giăng khuyến-khích Gai-út cứ giữ lòng hiếu-khách, bám vào lễ thật, và làm điều đúng.

**Thư Thứ Ba của Giăng
(3 Giăng 1-15)**

1. Con-cái của Đức Chúa TRỜI sống bởi các tiêu-chuẩn của tin-lành (1-8)

Lời chào-thăm mở đầu

¹Trưởng-lão này *gửi* cho anh Gai-út yêu-mến, người tôi yêu-thương trong lẽ thật.

Sự tiếp khách và rộng lượng của Gai-út (2-8)

²Hỡi kẻ yêu-mến, tôi cầu-nguyện rằng trong mọi khía cạnh anh được phần-vinh và có sức-khỏe tốt, y như hồn của anh phần-vinh. ³Vì tôi rất vui khi anh em đã đến và đã cung cấp bằng chứng cho sự thật của anh, *đó là*, anh đang bước đi trong lẽ thật như thể nào. ⁴Tôi không có một niềm vui nào lớn hơn các điều này, rằng tôi nghe về con-cái của tôi bước đi trong lẽ thật.

⁵Hỡi kẻ yêu-mến, anh đang hành-động một cách trung-tín trong bất cứ điều gì anh hoàn-tất cho anh em, và đặc-biệt *khi họ là các khách lạ*; ⁶và họ cung cấp bằng chứng cho tình thương-yêu của anh trước mặt hội-thánh; và anh sẽ xử-sự tốt-đẹp để tiễn đưa họ lên đường của họ theo cách xứng-đáng của Đức Chúa TRỜI. ⁷Vì họ đã đi ra vì có Danh ấy, không nhận gì cả từ các dân Ngoại-bang. ⁸Bởi vậy chúng ta phải ủng-hộ các người thể ấy, để chúng ta có thể là bạn đồng-công với lẽ-thật.

Đi-ô-trép và Đê-mê-triu (9-12)

⁹Tôi đã viết gì đó cho hội-thánh; nhưng Đi-ô-trép, là kẻ ưa là đầu giữa chúng, không nhận chúng tôi. ¹⁰Vì lý-do này, nếu tôi đến, tôi sẽ kêu gọi sự chú ý tới các hành động của hắn mà hắn làm, một cách không công-bằng cáo buộc chúng tôi với các lời độc-ác; và không thỏa-mãn với điều này, chính hắn cũng không nhận anh em, và hắn cấm các người muốn *làm như thể*, và đuổi *họ* ra khỏi hội-thánh. ¹¹Hỡi kẻ yêu-mến, đừng bắt chước điều xấu, song điều lành. Kẻ cứ làm điều lành thì thuộc về Đức Chúa TRỜI; kẻ cứ làm điều xấu đã chẳng thấy Đức Chúa TRỜI. ¹²Đê-mê-triu đã nhận một lời chứng tốt từ mọi người, và từ chính lẽ thật; và chúng tôi cũng cung cấp bằng chứng, và anh biết rằng bằng chứng của chúng tôi là thật.

2. Các lời cuối cùng của Giăng (13-14)

¹³Tôi đã có nhiều điều để viết cho anh, nhưng tôi không muốn viết cho anh bằng bút và mực đen; ¹⁴nhưng tôi hy-vọng gặp anh gần đây, và chúng ta sẽ nói chuyện mặt đối mặt.

¹⁵Xin sự bình-an ở cùng anh. Các bạn ấy chào anh. Hãy chào các bạn ấy đích danh.